

KURIER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 30. Maja V. S. ROKU 1806.

ROSSYA.

S. PETERSBURG V. S. 22 Maja. Żeglujący około świata Kapitan-flott Rossyjskich Kruzenstern, pisał do Akademika Schuberta z Petropawłowska w Kamczatce d. 26 Czerwca r. 1805. Sądzę, powiada, iż nie będzie rzecz niepożyteczna donieść, że woda słodka znajduiąca się na okrętach naszych Newa i Nadzieia, nie tylko szczęśliwie zachowana została dobrą do picia, ale też przez cały czas długiej żeglugi zawsze była świeżą, i nie nabrała żadnego nieprzyjemnego smaku. Gdym się znajdował w Coppenhadze, czytałem dziennik, w którym znalazłem artykuł napisany przez niejakiego Chemika Francuza, który radzi, ażeby beczki używane do chowania wody, opalane były wewnątrz do węgla. Przed wyjazdem moim z Coppenhagi, kazałem więcej 50 takich beczek na brzeg wytoczyć, i opalić wszystkie według przepisu Chemika Francuzkiego. Ta myśl nie jest nową; gdyż ten sposób używa się na większej części wojennych okrętów, z tą tylko różnicą, iż wewnętrzne strony beczek opalane bywają pospolicie z lekka, nie zaś ażeby węglem się stały.

Podróż nasza z Coppenhagi do Teneriffy nie długo trwała; nie mogłem więc nic pewnego wnioskować o pożytkach tego sposobu; lecz podczas żeglugi z Teneriffy do Brezylji rzecz okazała się nayjaśniej. Do tej osady Portugalczyków przybywszy w 6 tygodniach, kazałem większą część wodnych beczek naszych wypalić; i zapewnić mogę, że pod czas żeglugi naszej do wysp Washington nie zbywało nam nigdy na dobrej wodzie; a jeżeli kiedy się psuła, ztąd pochodziło iedynie, że była trzymana w beczkach niewypalonych. To samo nam przydarzyło się w drodze do Kamczatki. Tak osobiwszą dobroć wody, iakiej podobno nie miał dotąd żaden z żeglarzów, nie można przypisać innej przyczynie, tylko dobremu wypaleniu beczek. Prócz tego użyłem jeszcze innej ostrożności. Pozostałe na wojennych okrętach próżne beczki pospolicie napełniały się wodą morską, ażeby okręt miał zawsze równy ciężar. Przez co się stało, iż słodka woda w takie beczki wzięta prędko się psuie.

Ja zaś beczek naszych nie nalewałem wodą morską, i chętniej wołałem znosić niewygodę pochodzącą z nierównego ładunku, a zachować w zdrowiu, ludzi będących na okrętach. W Japonii kazałem zupełnie uładować statek, i wszystkie wodne beczki których mieliśmy więcej 120, wypalić ile można naybardziej. Lecz pomysłny skutek tej czynności nigdzie nie okazał się lepiej, iak w podróży naszej do Kamczatki, która 7 tygodni trwała. Woda u nas zawsze była bardzo czysta i świeża; bez żadnego prawdy powiększenia mogę niewątpliwie twierdzić iż wzięta z nayczystszej źródła, lepszą od naszej być nie mogła. Tak więc nam dostał się zaszczyt być pierwszymi, którzyśmy doświadczyli tak prostego, oraz pożytecznego sposobu. Będzie niemniej przyjemna rzecz Chemikowi Francuzkiemu, że jego przepis tak szczęśliwie zprawdzony został w podróży naszej, przez doświadczenie, z któregośmy korzyść odniesli. Trzeba jednak zachowywać ochędostwo, i żeby beczki wprzód były dobrze wymyte, niżeli napełnią się wodą. Dziś jeszcze na moim okręcie mam więcej 30 beczek Japońskiej wody. Powróciwszy z Sagalii spodziewam się znaleźć ją bardzo dobrą, o czém donieść nie zapomnę.

Czytałem tu w Kamczatce Gazetę S. Petersburgską, w której znalazłem wypis z listu moiego do WP. który raczyłeś wspomnieć uwagi i postrzeżenia moje nad pędami i wirami morskimi. Nie zapominałem nigdy rzeczy tak ważnej dla żeglarzów; będąc zaś od WP. zachęcony, posyłam wypis z moiego dziennika o pędzie wody między Japonią i Kamczatką: JP Langsdorfz Kammer-

herem Rezanow wyjeżdżają do Kadiak. Nasze Chronometra aż do Kamczatki były bardzo dobre. Znaleźliśmy długości Petropawłowskiego portu 201 gra. 12 minut na zachód od Greenwich, to jest 176 gra. 27 minut 45 sekund na wschód od pierwszego Meridianu. Lecz w Kamczatce po 14 d. od przybycia Chronometr kieszonkowy Arnolda zastanowił się bez żadnej przyczyny; co jest prawdziwą stratą dla nas, ze względu na dobroć onego, i wygodę, że mógł być łatwo noszony. JP, Tilesius posyła swoje rysunki należące do historyi naturalnej, nadzwyczajnie piękne do S. Petersburga, ażeby ich nie utracił w dalszej podróży.

Tenże Kapitan Kruzenstern pisał z Petropawłowska d. 10 października donosząc, że wkrótce ztamtąd żeglugę przedsięwzię do portów Chińskich. Z Kiachty doniesiono, iż w Grudniu r. 1805 wysłano za granicę Rossyjskich towarów na 673 t. rubli, cudzoziemskich za 684 t. Tegoż czasu przywieziono towarów Chińskich za million. 356 t. rubli.

AUSTRYA.

WIEDEN 28 Maja. Cesarz z familią udał się na letnie mieszkanie do Laxenburga. Arcy X. Raynery z Graffami Esterhazy i Inzagi do Carlsbadu. W tych d. odprawiła się według praw dawnych i zwyczaju Kapituła orderu wojennego Maryi Teressy, gdzie po rozstrząśnieniu zasług położonych w obronie Monarchii podczas ostatniej kampanii naszej Niemieckiej i Włoskiej, uznani zostali godnemi szczytu rycerskiego Officyerowie: Kommandorami GL. X. Schwartzenberg, Graf Oreilli; GM. S. Vincent. Kawalerami GM. Colloredo, Nordman, X. Rohan; Półkownicy: Civalart, Hardeg, Wimpfen. Podpółkownicy: Reussel, Steyver, Weczay, Winkuren. Majorowie: Leiningen, Nowak, Frierenberger. Rotmistrze: Suek, Tettenbern, Hilme, Kakony, Kapitan Zochi, Porucznik Montluisant.

Milicya stolicy naszej już zupełnie urządzona prawie, i przechodzi 20 t. zbroynego ludu; Officyerowie doświadczeni zatrudniają się pilnie ćwiczeniem onej. Wydane są od rządu rozkazy, ażeby sposobem podobnym uzbrajały się wszystkie miasta całej Monarchii. Spodziewać się trzeba, że w r. ter. rzecz będzie dokończona, i Franciszek z naymniey 400 t. obrońców nowych liczyć może, którzy usiłowanie regularnego żołnierza dzielnie wesprą w potrzebie. Ponieważ artyllerya z Węgier, Czech, innych prowincyi zgromadzona po ustąpieniu Francuzów, nie dobrze napełniła jeszcze arsenał Wiedeński przez nieprzyjaciela wypróżniony, Generallissimus Arcy X. Karol rozkazał ludwisarniom stolicy naszej pilnie nad tém pracować, ażeby co 3 tygodnie armat 40 zupełnie gotowych dostarczały.

Spokojność zupełna panuje w całej Monarchii; Monarcha leczy troskliwie rany prowincjom zadane; półki dopełniają się powoli nowozaciężnym ludem, którego dotąd zebrano niewiele; powszechny werbunek, iak dawniej bywało, nakazany nie jest, czekać trzeba powrotu ienców naszych z niewoli. Inna nieco rzeczy postać w Rzeszy Niemieckiej. Doniesiono z Munich, że w całej Bawaryi wszystko jest na stopniu wojennym. Nie tylko w Braunau Francuzi twierdz powiększać nie przestali, nie tylko nie czynią gotowości do wyciągnięcia, owszem od Ministra Berthier rozkaz odebrali pracować z większą niż dotąd, usilnością i pośpiechem. Do teyże twierdzy prowadzą 500 t. sucharów z Auszpurga. Soult, którego główna kwatera w Passau była, rusza z dywizją, w którą stronę, nie dobrze wiadomo. Jeńcom Austriackim w Szwabii i Bawaryi już będącym, trzeci raz kazano zastanowić się w drodze, co ucisk nowy przyniosło krajom z żywnościogołconym.

Inne wiadomości przysłane od brzegów Renu i Mennu donoszą, że Lefevre z wojskiem swoim odebrał rozkaz ciągnąć do Frankonii, i straż jego przednia w mieście Schweinfurt stanąć już miała. Augereau miastu Frankfurtowi po zapłaconey kontrybucyi 4 mil. franków, narzucił jeszcze rekwizycyą w suknach, płótnie, skurach, million złot. ryńs. przenoszącą. Z departamentów na lewym brzegu Renu położonych, do Szwabii, Bawarii, Frankonii wiozą wiele mundurów, broni, ammunicyi, armat; na zapłacenie 2 miesięcznego żołdu całej armii pieśniadze przysłano z Strasburga. Wszystkie dywizye mają być zmocnione; ten posiłek nayszybszy, który odbieraia regimenta w nowozaciężney młodzieży, iakoteż ludziach w oyczyźnie pozostałych, gdy r. prz. zagaiały kampanią. Pod artylleryą i iazdą wiele t. koni zprawadzono.

BRYTANIA W.

LONDYN 19 Maja. Rozkaz Królewski zciągający się do zabierania przez Korsarzów Pruskich okrętów, podpisali Ministrowie: Spencer, Howick, Petty, Grenville, Fox, Windham; treść onego następuie. Powracaiący z Berlina poseł Brytańni W. Jackson odioł wszelką nadzieię ułożenia sposobem przyjacielskim sporów zachodzących między nami i Fryderykiem 3. Król więc za radą Ministrów gabinetowych, pozwala wydawać potrzebne patenta Korsarzom na łapanie Pruskich statków, niemniej Bremeńską i Pappenburgską flagę noszących; Hamburgskie zaś i Oldenburgskie zostaną wolne od napasci, z których nawet embargo będzie zdjęte. Z dworem Duńskim iesteśmy w porozumieniu nayszybszym; flagę tego narodu poważać Ministrowie kazali komendantom Królewskich i korsarskich okrętów.

W raportach Wielkorządcy Barlow czytamy, że Indyja wschodnia zupełnie iest uspokojona prawie; sami tylko Polygars na południu, garstka Marattów na północy, dozwalaią sobie rabunku w granicach naszych i zprzymierzonych. Lecz pokóy z Holcarem wkrótce spodziewany, tym nawet nieprzyjaciółom oręż wytraci. Batawski Adm. Hartsinck nieczynny po dawnemu. Francuzi na morzach wschodnich iedną tylko fregatę zostawili, która z Angielską miała rozprawę, i zwalczona ledwie ochronę znalazła w porcie Batawii. Co gdy tak iest, nie potrzebne zdiać się wielu znaczne posiłki w ludziach i okrętach, które rząd posyła teraz do Azji; gdyby nie była rzecz pewna, iż nieprzyjaciół eskadr kilka tam wyprawił, z których każda niesie pewną liczbę żołnierza lądowego. Z naszej strony prócz kilkunastu regimentów nowych prowadziemy bardzo wiele ludu nowozaciężnego na tych dopełnienie, które od czasu dawnego służąc w Indyi wschodniej, wojną i przypadkiem uszczuplone zostały. Flotta ten znaczny posiłek niosąca osadom Angielskim, niedawno wyszedłszy pod żagle, opóźnioną iest w pośpiechu; wiatr przeciwny zkołatał wszystkie statki, i powracać przymusił do portów dla naprawy.

Fregata Volontaire, którą Popham zabrał wchodzącą do przygórka dobrej nadziei, należała do eskadry Adm. Willaumetz, albo Hieronima Buonaparte, gdyż dotąd u nas niema zgody, razem wyszli z Brestu ci wodzowie, albotę z nich każdy osobną siłę prowadzi. Fregata odłączyła się przypadkiem od innych okrętów blisko wysp Canaryjskich; miała na sobie 200 Anglików poymanych na statkach przewozowych, które z Gibraltaru do oyczyzny płynące spotkał i zabrał nieprzyjaciół; poddała się okrętowi Diomed od 64 armat bez wystrzału żadnego; tak przeraził Francuzów niespodziany widok Angielskiej flagi w Batawskim porcie rozwinionej.

Officyer od Kap. Popham przysłany donosił, że d. 26 Marca w porcie wyspy S. Helene zostawił 6 okrętów kompanii wschodniej powracaiących z Chin i Indyj, iakoteż 8 statków, które się bawiły połowem wielorybów na Oceanie południowym. O te wszystkie słuszną troskliwość mamy; gdyż rzecz niewątpliwa, że Hieronim Buonaparte dość długo krążył blisko tej osady, która bronić się nie może nie mając twierdzy, batteryi, załogi; a chociaż do d. 26 Marca nie pokazał się nieprzyjaciół, mógł to uczynić później, albo rzecz sprawi inna eskadra. Tenże Officyer powiada, że Popham wysłał z przygórka dobrej nadziei na początku Marca, wiele

innych okrętów kompanii naszej z Indyj przybyłych, którym na zasłonę dał okręt Bellicieux od 64 arm. Jeżeli prawdziwą była powieść Amerykańskiego kapitana, tę flotę d. 22 Marca mógł spotkać nieprzyjaciół. Popham przez fregatę Volontaire ostrzeżony, że Francuzkie eskadry zbliżaią się ku niemu, w Cap został, i z G. Baird czyni potrzebne przygotowania do obrony.

Admiralicja na flottach Królewskich kary dawniej używane dla przestępnych maytków zwolnić kazała. Baron Bonde na prywatney audyencyi oddał Jerzemu 3 order podwiązki złotej, który nosił zmarły Stadholder X. Orange. Liczne zgromadzenie nayszybszych obywatelów pod prezydencyą X. Yorck obchodziło uroczyscie zawczora doroczną pamiątkę narodzenia Doktora Jenner, który wynalezionem przez się szczepieniem krowiey ospy pocieszył narody. X. Gallii dał 500 FS. na wsparcie obywatelów Rzeszy Niemieckiej ostatnią wojną wyniszczonych. Wiadomo, że w całej Anglii wielkie summy przez dobrowolną składkę na ten koniec zebrano.

Sprawa Melvilla nie rychło będzie dokonczona. Po przeczytaniu oskarżenia i obrony, iakoteż powtórnych dowodów i odwodów, Parowie przystąpili do słuchania świadków; pierwszy stanął Sekretarz Trotter z bratem; Lord ma innych wielu, których ze Szkocyi sprowadzać trzeba. Następca tronu z 3 braćmi iest zawsze obecny w Izbie; mówiono, że Król i Królowa znaydować się mieli; ale do tego nie przyszło. Tymczasem Administracya nowa pilnie wgląda we wszystkie odnogi rządowe, znosi, które może bezprawia, inne zapisuie mając przedłożyć Parlamentowi; mianowicie zaś wprowadza do wszystkich wydatków oszczędność rozsądną, ażeby skarb nie dając nic nad słusność, wszelkim potrzebom mógł wystarczyć.

Amerykański poseł Burr tak dawno spodziewany nie przybywa. Nie wiemy, na jakim stopniu dziś są w RP. interesa nasze. Listy z New Yorck pisane d. 11 kwietnia zapewniaia, że Senat potwierdziwszy uchwałę przez Reprezentantów zrobioną, dał Prezydentowi Jefferson moc nieokreśloną, w prawie nowem dołożyć nazwiska wszelkich towarów i produktów Angielskich, które, z dobrem oyczyzny zakazanemi mieć zechce. Ta ustawa d. 1 lipca ogłoszoną być powinna, d. zaś 15 listopada uskutecznioną zupełnie; zkąd łatwy wniosek, iż Amerykanie dając nam tak znaczną przewłokę czasu, nie chcieli gwałtownie zrywać dawnych związków obu stronom dogodnych i potrzebnych; owszem zdiać się wyzywać, ażebyśmy korzystaiąc z kilku miesięcy, odnowili one, przez uznanie wolney żeglugi dla narodu obojętnego, nadgrodzenie szkód poczynionych, uwolnienie poddanych RP. gwałtem do służby wziętych.

Lord Fitzgerald posłuiący u dworu Lisbońskiego powraca do oyczyzny; przyczyna podróży, iak mówią, iest ważna. Nie iesteśmy w tej stronie wolni od wszelkiej troskliwości; bo chociaż poseł Portugalski zaprzeczył pogłosce o blizkiem zamknięciu portów, żądaniem u Regenta przez Francuzów, rozumieć prawie niepodobno, ażeby nieprzyjaciół pracuiący nad zniszczeniem handlu naszego zapomnieli, że Portugallia i Brezylia potężnie zasilaią Anglików. Z drugiego ieszcze względu byłoby szkodziwe zamknięcie tych portów, to iest: Admiraliowie nasi nie odbieraliby żadnych posiłków, krążąc pod Cadix, i w Gibraltarskiej cieśninie. Lecz ten niedostatek zastapia Afrykańskie brzegi. Podobnym sposobem zaprzeczaią politycy pogłosce, iż Jerzy 3 Sycylią nabyć postanowił, ażeby z niej Maltańska załoga opatrywana być mogła. Dziś nawet Anglicy obfitą żywność kupować zwykli w Algerze i Tunis. To samo dawniej o Sardynii mówiono.

Fregata nowo posłana od Lorda S. Vincent zapędziwszy się daleko w port Bresteński, znalazła w zewnątrz 10 okrętów lin. lecz nie wszystkie ieszcze przygotowane do żeglugi; nawet podobieństwa nie było, żeby rychło wychodzić miał Gantheaume na morze. Adm. Stirling z 6 okrętami lin. widziany był pod 47 grad. szerokości półn. 6 długości. Adm. Russel po spoczynku krótkim z eskadrą swoją nagle z Yarmouth powrócił do Texel, zkąd wiadomość przyszła, że Batawowie w portach swoich, w Anvers Francuzi czynią śpieszne przygotowa-

nia do żeglugi. Wyprawa Stirlinga jest tajemnicą. Duckworth za d. kilka z Plymouth pod Brest wychodzi; i na miestniku zostanie Lorda S. Vincent, według ządania tego wodza. Warren od Przylądka zielonego powracając do oyczyzny, okręt Couragious od 74 arm wysłał do Indyi wschodniej, z doniesieniem o zbliżającym się nieprzyjacielu. Do Portsmouth Adm. Northesk odprowadził z Gibraltaru okręta należące do floty Collingwooda: Britannia od 110 arm. Dreadnought od 98 mocno uszkodzone w Trafalgar, iakoteż Bahama, Ildefonso Hiszpańskie, Swiftsure Francuzki, wszystkie od 74 w tejże bitwie zdobyte. Berwick Francuzki od 74 został w Gibraltarze. Ten i Swiftsure są okręta Angielskie, podczas wojny przeszły od nieprzyjaciół zabrane, które Nelson zwycięzca przywrócił oyczyźnie, ażeby przypominające narody chlubić się nie mogły, że w swoich flotach mają okręta lin. Brytanii W.

Adm. Strachan dziś pod żagle wychodzi z Plymouth; flagę zawiesił na okręcie Cesar od 84 arm. należą do eskadry jego. Belleisle, Triumph, Terrible, Montague, Audacious, Bellona, od 74 i 2 fregaty od 36. Wszystkie bez wątpienia pośpieszą do Indyi wschodniej. Nieprzyjacielskie eskadry w niewiadomej liczbie tam posłane, nie w jednym czasie, i z portu nie jednego wypłynęły; niżej się łączą i przystępują do dzieła, upływie miesiąc nie jeden. Trowbridge, Pellew, Popham, wiedząc już o niebezpieczeństwie, połączyć się mogą, obracać środki potrzebne do obrony, i długo wstrzymać szkodliwy zapęd. Spodziewać się przeto możemy, że Strachan wczesny posiłek osadom zagrożonym przyniesie.

W izbie niższej trzeci raz czytano projekt Windhama o powszechnej obronie kraju na lądzie. Canning, G. Pulteney, Rose, cała Oppozycja głośno narzekała, że dzieło nieśmiertelne ojca Pitta, Graffa Chatham, to jest milicya Angielska będzie zniszczona; że pomnożą się regularne woyska swobodem oyczystym straszne, że Korona wpływ większy mieć będzie; że praca od początku wojny ter. podjęta w uformowaniu, ćwiczeniu ochotników stanie się daremną; że koszt łożony zginie bez pożytku; że nieukontentowany będzie naród, widząc tak nagłe odmiany bez oczywistej i nagłej potrzeby, owoc rządowej niestałości; że niebezpieczeństwo jest nakoniec nowość wprowadzać podczas wojny. Na zarzuty wszystkie odpowiedział imieniem Ministrów Sheridan; izba projekt przyjęła bez podziału głosów. Roztrząsano wnet drugi względem pensyi 5 t. FS. noszącym imię Nelsona na potomne czasy; kupienia dóbr ziemskich za 120 t. FS. do których ten tytuł ma być przywiązany od wdzięcznego zasługom nieśmiertelnego męża narodu. Myśl Królewską uwielbił iednogłośnie Parlament; nadto jeszcze po 20 t. FS. każdej z 2 siostr zmarłego bohatera wyliczyć kazano.

Sidney Smith eskadrę iemu powierzoną nie do Algeru zaprowadził z Gibraltaru, dla ułożenia sporów z Dejem zachodzących, lecz prosto do Sycylii, ażeby czuwał nad obroną tej wyspy od przewidzianego lądowania. Oblężony garnizon Gaety opatrzył natychmiast w żywność, broń, amunicyą; żadnego posiłku w żołnierzach X. Hesse Philipsthal przyjąć nie chciał. Franzuzka do Sycylii wyprawa, jeśli tylko szczerze o niej zamysła nieprzyjaciół, nastąpi zapewne nie rychło; nie zgromadzono jeszcze statków przewozowych, wojennej floty na zastłonę w przeprawie niema. Tym czasem przyjdą liczniejsze na odsiecz eskadry Angielskie, i woyska lądowe pod sprawą G. Moore wysłane; dywizya druga w tych d. wychodzi pod żagle.

Nie upadła powieść, iż Adm. Strachan płynie, nie do Indyi wschodniej, lecz tylko na spotkanie H. Buonaparte, który po 6 tygodniowym krążeniu blisko wysp S. Helene, z iakim zyskiem niewiadomo, powracać ma do Europy. Eskadra jego składa się z okrętów Foudroyant, Veteran, Hazard, Impetueux, Patriote, Eole, wszystkie od 74 arm. i fregaty Valeureuse od 40. Admiralicya kazała kilku fregatom Angielskim do Boulogne pośpieszyć, odebrawszy wiadomość, że z tego portu, Ambleteuse i Vimereux liczne dywizye nieprzyjacielskiej floty, dawnym obyczajem wychodzić, i na morzu, nie oddalając się iednak od brzegów swoich, pokazywać się zaczęły. Rozumiemy, że ćwiczą się w obrótach; to pewna, że woysk lądowych w znacznej liczbie dotąd nie zgroma-

dzili Francuzi nad Oceanem. Słychać, że zamiana ienców podziśdzeń ostatecznie umówiona nie jest. Lekarz Fellowes za pozwoleniem rządu przedsięwziął do Hiszpanii podróż, dla weyrzenia w przyczyny i skutki żółtej gorączki, która w tym kraju panowała.

Kapitań okrętu do Dunes przybyłego niedawno, na którym Popham z Przylądka dobrej nadziei odesłał ienców Batawskich, spotkawszy eskadrę Francuzką blisko wyspy S. Helene, słyszał od Officyerów, że płyną do Brezylji. Tenże powiada, iż Adm. Trowbridge 16 okrętów kompanii wschodniej na Chiński handel przeznaczonych, do Macao szczęśliwie wprowadził. Choć dany jest rozkaz wyraźny, ażeby flagę Duńską považano, iednakże 26 okrętów tego narodu przyprowadzono do Plymouth, równego losu doznają statki miast Anzeatyckich. Okrętom, które z Indyi zachodniej pod Adm. Duckworth powróciły, ścisłą kwarantannę odprawić kazano. Kapitanowie Berry i Hardy, przyjaciele Nelsona, otrzymali komendę okrętów lin. każdy od 74 arm. Małżonka następcy tronu oglądając port Plymouth, odwiedziła Adm. Strachan na okręcie Cesar. Uwazamy, że rozkaz Królewski względem zabierania okrętów Pruskich przez korsarzów, nie był drukowany w gazetach dworskich. Plumer Adwokat Melvilla, otrzymał od niego podarunek t. FS. w nagrodę pracy. Flotą którą niedawno G. Moore na morze wyprowadził pośpieszając do Sycylii, nawałnością straszliwą odpędzona, do Portsmouth powróciła.

FRANCYA.

PARYZ 20 Maja. Admirał Nieuil umarł, lat mając 76. Zaczął służbę morską r. 1747; znajdował się na flottach do r. 1790; wtenczas widząc rewolucyjny nieład, obrał życie spokojne. Na wojnach o sukcesyą Austryacką, dzierżawę Canady, niepodległość Amerykanów, mężnie stawał. Admirałowie wszyscy, pod któremi służył, zawsze iemu poruczały urząd przewodnika flott swoich, Chef de file, znając rycerza doświadczenie i waleczność. Od Ludwika 16 otrzymał godną zastług swoich odpłatę, w randze, tytułach, orderach, pensyach; do zgonu sobie przytomny; umierając dopełnił obowiązki człowieka Chrześcianina przykładnie.

Minister wewnętrzny Champagny ogłosić kazał, że w Houplines mieście departamentu Nord znajduje się fabryka uwagi godna. Sami dotąd Anglicy cienką przędzę bawełniczną mieli; ta ich rękodzielom pierwszeństwo dawała w Europie. We Francyi robiono przędzę tylko do Nru 60. Waussen i Gombert w Houplines mają dziś do Nru 150, która tak jest delikatna, że na pół funta idzie łokci blisko 100 t. Co ponieważ czyni się za pomocą machin ułatwiających robotę, pomienieni fabrykanci swoje bawełnice sprzedawać mogą w cenie od Angielskich niższej.

D. 24 Maja. Nowy poseł Ottomański Porty Muhib Effendy, d. 20 tu przybył. Umieszczeni są w Senacie: GG. Demont, Hautpoul, Ordonner, Petiet; Barral, Primat Arcy B. Tours i Toulouse; Barolle Faletti Prezydent Akademii Turińskiej; Ahremberg, Deloe, obywatel Belgium i departamentów Niemieckich nad Renem. Na miejscu Prezydenta zgromadzenia prawodawczego Fontanes, Monge prezydować będzie. Order żelaznej korony otrzymali: Eugeniusz Beauharnois, Ludwik Buonaparte, Murat, X. Borghese; Massena, Berthier, Bernadotte, Augereau, Serrurier, w stopniu najwyższych urzędników. Kommandorami będą: Brune, Lannes, Bessieres, GG. Andreossy, Beaumont, Belliard, Chasseloup, Dallemagne, Friant, Huillier, Junot, Kellerman, Lemarrois, Lespinasse, Marmont, Miollis, Mouton, Ordener, Rampon, S. Hilaire, Songis, Verdier, Vignolle, Victor, Walther. Remusat, Gabres otrzymali pozwolenie noszenia orderu Bawarskiego S. Huberta.

Ufundowane Senatorye rozdane są iak następuje. G. Lamartilliere w Agen; Minister Fouché w Aix; G. Casabianca w Aiaccio; Poseł Beauharnois w Amiens; Lemerrier w Angers. G. Aboville w Besançon; M. Perignon w Bordeaux; G. Laboissiere w Bourges; Neufchateau w Bruxelles; Roederer w Caen; M. Kellerman w Colmar; w Dijon wakuie. Jacqueminot w Douai; Abrial w Grenoble; Monge w Liege; Admirał Morand de Gal-

les w Limoges; Lecoulteux w Lyon; Chasset w Metz; Barthollet w Montpellier; Vimar w Nancy; Dubois w Nismes; Ducos w Orleans; Lacepede w Paryżu; G. Lespinasse w Pau; G. Vaubois w Poitiers; Cornudet w Rennes; Garancoulon w Riom; G. Rampon w Rouen; Desmeuniers w Toulouse; Lucian Bonaparte w Trewirze, który chociaż tu mieszkać nie będzie, dochody odbierać może; G. Harville w Turynie. Wszystkich więc ufundowanych Senatori jest ogółem 31.

Arcy Podskarbi Lebrun i Kardynał Maury ze Włoch przybyli; ostatni ma być Koadjutorem Arcy B. Paryzkiego, iakoż Kardynała Fesch w dostojności W. Jałmużnika. Lebrun pojedzie do Batawów. Słychać albowiem, że Minister Talleyrand z deputatami RP. już ułożył odmiany mające nastąpić w rządzie i konstytucyi narodu zprzymierzonego; Ludwik Bonaparte ma stanąć na czele onego; któremu ponieważ zdrowia słabość nie pozwoli podobno mieszkać długo w Hadze, gdzie powietrze wilgotne jest; przeto wraz po objęciu władzy ma powrócić do Francyi; oddalonego zaś miejsce i obowiązki zastępować będzie Lebrun w dostojności urzędnika najpierwszego; Semonville i Noel dawniej posłowie Francuzcy u Batawów, zostaną przy nim jako stanu Konsyliarze. Lecz o tych odmianach wkrótce pewnością wiadomość mieć będziemy.

Po milczeniu długim raz pierwszy pisma u nas urzędowe doniosły narodowi, żeśmy morską wyprawę przedsięwzięli. 15 eskadr, powiadają, dziś Ocean przebiega, niektóre z nich może poymać nieprzyjaciel; lecz niezeli do tego przyjdzie, każda może wielką szkodę sprawić w Angielskim handlu, który napęłnia świat cały okrętami kupieckimi. Z tego wyznania rzecz jest widoczna, że eskadry Francuzkie wyszedłszy z portów, rozdzielić się musiały na kilka części dla szukania zdobyczy po wielu miejscach razem; spodziewać się więc nie trzeba, żeby w znacznej sile ważną wyprawę przedsięwzięły na odzyskanie Przylądka Batawskiego, lub szkolenie osadom Angielskim w Indyi wschodniej.

Potwierdziła się wiadomość dawniej odebrana przez Constantinopol, iż Agent Romieu jadący w poselskim dostojństwie do Tehran, gdy przez Siryę pośpieszał do Bagdadu, w drodze zamordowany został. Właśnie iakoby takowe przypadki w pustyniach dzikich niepodobne były, niedoświadczone, lub rzadkie, gdzie rozbojnicy czatują nieustannie szukając zdobyczy; Konsulat Francuzki w Alepie okólnem pismem obwinął przed Europejczykami Anglików, że są sprawcami tego morderstwa. Inny Agent Jaubert Sekretarz i tłumacz języków Orientalnych, w r. przez Constantinopol był posłany do Szacha Perskiego. O tym długośmy rozumieli, iż nie żyje; doniosł nakoniec sam o podróży i przypadkach swoich; szczegóły później będą umieszczone.

Towarzystwo Philantropiczne w stolicy naszej założone, dało przed powszechnością sprawę z czynności swoich. Zkładało się w r. prz. z 464 osob, które dobrowolną zkładkę ofiarowały. Dochód całoroczny wyniósł 88 t. fr. Z tych rozdano ubogim 330 porcyi supy; resztę obrócono na leczenie chorych; przyjęto do szpitalu osob 800; 605 odeszło zdrowych, 53 umarło, 147 w kuracyi zostaje.

O stanie dzisiejszym Gaety wiadomość mamy dokładną. Gdy X. Hesse Philipsthal kilkakrotnie wzywany do poddania się, dał odpowiedź ostateczną, że bronić się chce do upadłej; G. Gardanne kazał czynić gotowość do oblężenia porządnego. Założono reduty i batterye w liczbie znacznej, z których jedne twierdzę szturmować powinny, drugie sięgać do statków zbrojnych Neapolitańskich, które z portu ognia dając, uprzykrzyły się Francuzom. Bombardowanie jednak dotąd rozpoczęte nie jest; oblężenie takiej twierdzy długiego przygotowania potrzebuje. X. Hesse liczy w załodze 800 wybranej piechoty, 260 maytków, z kompanie kanonierów, i tysiąc innych żołnierzy. Niedawno iemu przysłano z Sycylii w posiłku 400 kanonierów, którzy do Gaety z łatwością weszli. Przedmieścia, których bronić trudno było, zburzyć kazał X. W porcie ma fregatę, statek korsarski na Francuzach zdobyty, szalup 20, z których każda jest osadzona działem 24 funt. Waleczny i niepracowany komendant we dnie i nocy nieprzerwanie sam czuwa przy batteriach; te zaś są bardzo wyniosłe,

na fundamentach skalistych założone. Jest innych wiele dotąd ukrytych. Słowem, według zdania Inżynierów naszych, dobywanie Gaety ludu wiele kosztować powinno; zwłaszcza jeśli komunikacja morzem garnizonowi przecięta nie będzie. W ostatnim razie X. Hesse mocen jest zburzyć fortyfikacye, i do Sycylii odpłynąć. D. 24 kwietnia kazał uczynić wycieczkę 500 ludziom swoim. Francuzi z tylko zabitych mieli w tym przypadku; lecz 26 poymano w niewolę; a co największą im klęskę przyniosło, wiele armat i moździerzy zagwoździli Neapolitańczykowie. Z tych w bitwie paść miało 50, i Oficer 1. G. Gardanne ma w batteriach 60 armat ciężkich, 50 moździerzy.

TURCYA.

CONSTANTINOPOL 11 Maia. Basza Bośni, nie w bitwie z Serwianami iak głoszono, lecz umarł z choroby. Załuią go Bośniacy, iako wodza doświadczonego i męznego. Krótco przed śmiercią widział zwycięstwo żołnierzy swoich; dość znaczna liczba Chrześcian Porcie nieposłusznych zewsząd oskoczona przez Turków, zamknawszy się w klasztorze warownym pod Nowy Bazar, usypała szanice, iakie w krótkim czasie usypać można było. Lecz wkrótce dobyci, straciwszy ludu nie mało, uciekać do lasów musieli. Zwycięzcy przysłali Selimowi 3 głowy zwyciężonym odcięte, które dawnym zwyczajem na bramach i murach pałacowych utkwiono.

Posel Brytanii W. Arbuthnot częste rozmowy miał z Reis Effendym. Nie wątpimy, że cel onych jest polityczny. Słychać iż Ottomańscy Ministrowie oświadczyć mieli, chęć zachowania raz obranej obojętności, w iakiemkolwiek bądź zdarzeniu na przyszłość. Bejowie Mameluków po długim oblężeniu weszli nakoniec do stolicy Egiptu Cairo; Wiekorządca kraju, i Naczelnik Albańczyków Mehemed zamknęli się w zamku, którym wszelką władzę odjęto. Porcie zaś zwycięzcy propozycją podać mieli, ażeby zezwalając na przywrócenie rządu dawnego pod Beiami, przestała na odbieraniu daniny iaką corocznie płać Sultanowi Egipt do r. 1760. Powiadają, że Selim 3 wyznaczyć ma nowego Wielkorządcę, który mieszkać będzie w Cairze, pod warunkiem wyżej położonym.

Niedawno z portu naszego wyszedł pod żagle Wice Admirał z 1 okrętem lin. 2 fregatami 10 korwetami zmierzając do Morei i Albanii; 3 inne okręta lin. od 80 i 74 arm. 4 fregaty, 2 korwety stoją na kotwicach gotowe do żeglugi, czekając na uzbrojenie z okrętów od 90 arm. 2 od 80, 4 od 74 i 6 fregat; całą tę flotę sam Kapitan Basza wyprowadzi na morze śródziemne.

BELGRAD 14 Maia. Jest wiadomość, iż woyska Turreckie w liczbie dość znacznej przybliżyły się do granic Serwii, spiesząc na ratunek opasanemu Belgradowi. Ale Czerny takie przygotownia uczynił na przyjęcie nieprzyjaciół, iż Ottomańscy wodzowie wtargnąć nie śmiają do kraju, czekając większych posiłków, które spodziewane są pod Wezyren W. i Baszą Jussufem, którzy zapewne nie rychło przyjdą. Sam Czerny znajduje się pod twierdzą Sabacz. Załoga dotąd nie zrobiła wycieczki, anież usiłowała gwałtem przechodzić przez Sirmię. Nie wiemy, iaka jest przyczyna tej opieszałości; wstrzymał Turków widok woysk Austriackich nad granicą stojących, czyliż nadzieja podpisania żądanej kapitulacyi, z warunkiem wolnego odejścia nie składając broni; na co dotychczas nie pozwalali Serwianie.

Miedzy Baszą Belgradu i naczelnikiem Kersylianów Kusanzy Ali panuje iednomysłność; spólne niebezpieczeństwo ich połączyło. Po ostatniej wycieczce niepomyślnej zamysłają uczynić wkrótce drugą; w tak opłakanym stanie dziś jest miasto, iż ieżeli żywność wprowadzona nie będzie, poddać się lub umierać z głodu potrzeba. Dotychczas cierpieliśmy niedostatek, ponieważ z magazynów oszczędnie wydawano żywność, a kupcy z Semlinu dostarczali wszystko za gotowiznę ceną wysoką. Wypróżniły się magazyny; niema pieniędzy u Turków. Niedawno Kusanzy Ali poymać kazał kilka spokojnych i bezbronnych osob Chrześciańskiego ludu, które na wsi mieszkaly. Dowiedziawszy się o wprowadzeniu ich do Belgradu wodz Czarapic, poczytując ten postępek za przeciwny prawu wojennemu, żądał ich uwolnienia. Dał Kusanzy odpowiedź uszczypliwą; wyzwał go na pojedynnek Czarapic; nie stanął na miejscu wyznaczonym Turczyn; owszem kazał ogłosić, że 10 t. piastrów ofaruje temu, ktoby do niego przyniósł głowę wodza Serwianów.